

вътре на оазиса. Когато съм вътре вътре
 гава, когато ти вървиш въ съгласие съ Бога.
 Значи, ако ние сме съгласни съ Неговия пътъ,
 съ Неговия животъ, съ Неговата
 Истина, Той всъкога ни слуша. Въ свъта има много
 христиани, много върующи, които казватъ: има
 една велика сила, която е направила всичко, която
 е създала цълния святъ. Това също само твърде-
 ния. Въ единъ смисълъ това е върно, въ другъ
 смисълъ не е върно. Ако азъ посъя едно житно
 зърно и кажа, че азъ направихъ това зърно, върно
 ли е това? Не, това е погрешно съвращение. Когато
 казвамъ, че азъ направихъ тази каша, то е все
 едно да мисля, че азъ направихъ това зърно. Да,
 но когато кажа, че азъ посадихъ това житно зър-
 но, туй вече има смисълъ. Следъ като го посъя,
 азъ мога да го поливамъ, да го наглеждамъ. Кога-
 то кажа, че възпитавамъ и морализирамъ единъ чо-
 вѣкъ, какво придобивамъ отъ това? Нѣкой иска да
 му покажа начинъ какъ да върва въ Бога. Не по-
 ставяйте човѣка въ заблуждение, да мисли, че
 Богъ е извѣнъ него. Не поставяйте Бога вънъ отъ
 човѣка. Значи, ти поставяшъ Бога въ дѣсно или
 въ лѣво. Щомъ Го поставишъ въ дѣсно или въ
 лѣво, ти имашъ вече криво съвращане за Бога.
 Нима онѣзи, които сѫ въ ада нѣматъ Богъ? —
 Иматъ, какъ не! Онѣзи, които сѫ въ лѣво иматъ
 Богъ сѫщо тѣй, както и онѣзи, които сѫ въ дѣсно.
 Когато искаме да възпитаме хората, когато искаме
 да вдъхнемъ въ тѣхъ онова истинско възпитание,
 онова истинско понятие за Бога, за религията,
 подразбираме, че трѣбва да сѫбудимъ въ тѣхъ
 онова, което отъ памти - вѣка живѣе дълбоко скрито
 въ душите имъ. Богъ е вложилъ нѣщо хубаво въ